

**U z n e s e n i e**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obžalovaného **P. B.** pre pokračovací zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí 20. mája 2015 o návrhu obžalovaného na odňatie a prikázanie veci inému súdu takto

**r o z h o d o l :**

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného P. B., sp. zn. 2 To 5/2015 sa Krajskému súdu v Žiline **n e o d n í m a.**

**O d ô v o d n e n i e :**

Obžalovaný P. B. bol rozsudkom Okresného súdu Martin z 25. novembra 2014, sp. zn. 3 T 69/2006 neprávoplatne odsúdený za trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005, pokračovací zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., pokračovací prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., v ktorom rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 29. septembra 2009, sp. zn. 3 T 69/2006 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 27. januára 2010, sp. zn. 2 To 138/2009 zostal nedotknutý.

Za to mu bol uložený podľa § 183 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, § 41 ods. 2 Tr. zák. účinného od 21. decembra 2012 úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Po podaní odvolania voči citovanému rozsudku okresného súdu, obžalovaný navyše písomným podaním z 08. marca 2015, doručeným Krajskému súdu v Žiline 10. marca 2015 namietol z hľadiska zaujatosti senát krajského súdu, ktorému bola vec náhodným výberom pridelená na prejednanie a rozhodnutie a v zmysle § 31 ods. 3 Tr. por. požiadal o jeho vylúčenie z prejednávania a rozhodnutia veci.

Argumentoval v podstate tým, že JUDr. Dana Wänkeová sa v minulosti zúčastnila na rozhodovaní súdu nižšieho stupňa.

Senát Krajského súdu v Žiline ako orgán, ktorého sa námietka zaujatosti vznesená obžalovaným týkala, uznesením z 11. marca 2015, sp. zn. 2 To 5/2015 o nej podľa § 32 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, že predsedníčka senátu JUDr. Eva Kyselová a sudkyne JUDr. Dana Wänkeová a JUDr. Mária Urbanová nie sú vylúčené z vykonávania úkonov v trestnej veci obžalovaného P. B., vedenej na tamojšom súde pod sp. zn. 2 To 5/2015.

Voči tomuto uzneseniu krajského súdu podal obžalovaný 13. marca 2015 sťažnosť, v ktorej písomnom odôvodnení o. i. požiadal, aby na jej podklade iný senát Krajského súdu v Žiline rozhodol o vylúčení uvedených sudkýň z prejednávania a rozhodovania jeho veci, respektíve, aby vec bola na jej odňatie a prikázanie inému krajskému súdu predložená na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

Následne po žiadosti krajského súdu z 08. apríla 2015 a sťažnostiach obžalovaného podaných sčasti samostatne, sčasti prostredníctvom obhajcu z 08. apríla, 10. apríla a 14. apríla 2015 bola vec spolu s písomným vyjadrením sudcov Krajského súdu v Žiline predložená 07. mája 2015 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o odňatí a prikázaní veci.

Na podklade skôr uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal či sú splnené zákonné podmienky na odňatie a prikázanie veci, a zistil, že tomu tak nie je.

Prieskumná povinnosť najvyššieho súdu bola obmedzená ustanovením § 23 ods. 1 Tr. por., pretože v tomto štádiu trestného stíhania najvyšší súd nebol oprávnený vec preskúmať zo širších hľadísk ako tomu je napríklad v konaní o odvolaní oprávnenej osoby (§ 317 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Takýto postup je však výnimkou z pravidla, čo zákon podmieňuje tým, že pre tzv. „delegáciu“ musia byť dané dôležité dôvody.

Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade bez splnenia zákonných podmienok § 23 ods. 1 Tr. zák.

Medzi dôležité dôvody tzv. delegácie však treba zahrnúť aj prípady vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu.

Takýto stav v posudzovanej veci nenastal.

Z písomného vyjadrenia sudcov krajského súdu vyplýva, že títo sa necítia žiadnym spôsobom zaujatí a neboli u nich splnené zákonné podmienky pre ich vylúčenie uvedené v § 31 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por.

Na podklade týchto skutočností možno preto konštatovať, že najvyšší súd doposiaľ nezistil žiaden dôležitý dôvod (akým je vylúčenie všetkých sudcov daného súdu alebo ako sú okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, ako predpokladu spravodlivého konania a rozhodnutia alebo pochybnosti,

či u miestne príslušného súdu možno zaistiť dodržanie základných zásad trestného konania, uvedených v § 2 Tr. por.), ktorý by odôvodňoval odňatie veci príslušnému súdu, ktorým je Krajský súd v Žiline a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Samotný obžalovaný svoj návrh okrem už skôr uvedenej skutočnosti týkajúcej sa sudkyne JUDr. Dany Wänkeovej bližšie neodôvodnil a najvyšší súd žiadne dôležité dôvody pre postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. nezistil.

Najvyšší súd na záver poznamenáva, že po tomto rozhodnutí je potrebné, aby iný senát krajského súdu ako súdu odvolacieho v zmysle § 32 ods. 5 písm. d/ Tr. por. rozhodol o sťažnosti obžalovaného voči uzneseniu tohto súdu z 11. marca 2015, sp. zn. 2 To 5/2015.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

**P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.**

V Bratislave 20. mája 2015

**JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.**  
**predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová